

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

De Personis Ecclesiasticis, Earumque statu, Dignitate, munere, &
Immunitate

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 1. De electione Abbatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61816](#)

habituque quam ludiones in tabernam irruere solent. Distributiones nihilominus cum jurgio exigunt, nec quisquam illis utpote potentioribus negare, vel contradicere audet. Inter Regulares similia exempla reperiri probescio, sed teger satius est, quam evulgare. Optimè dixit olim mihi notus, & familiaris scriptor P. Adamus Contzen l. 5. c. 7. Censeo eum

qui multa privilegia, immunitatesque concedit, vim & netuos principatus (adde virtutis & pietatis) incidere, seditionibus materiam praebere. V. Conc. Trid. Sess. 24. c. 11. Panegyricum Bamberg. cap. 14. Tholos. de Rep. l. 18. c. 2. n. 20. Decius in Reg. 68. In omnibus causis. Vallenf. l. 5. tt. 33. §. 2. Oldendorp. tract. de Iure singulari. §. de privilegiis.

TITULUS XVI.

De Abbatie.

I. **A**bbatis nomen Hebraicum vel Syriacum, generaliter Patrem significat. Marci 14. v. 38. ad Rom. 8. v. 15. ad Gal. 4. v. 6. Nunc per appropriationem solis Monachorum, & Regularium quorundam summis praefectis tribuitur; atque ita idem sunt Monasteriorum praesides, Antistites, Praelati, Archimandritæ, Cœnobiarçæ, Hæteriarçæ, Abbates Vulgo: meminisse nimisrum eos conuenit, quod non tam potestate, & vi coactiva, quam paterno aff. eti commissos sibi fratres, ac filios regere debeant. Vnde in c. si religiosus 27. de elect. in 6. dicuntur vice Dei super Regularium capita positi. Eodem licet sponte Ecclesiastarum suarum appellare c. Quia propter 42. de elect. in c. si vero relinquentes tt. 5. Non vella 5. vocantur Reverendissimi. V. Anton. Per. in c. 2. Reg. S. Bened.

II. Duplex Abbatum species est. Alii seculares, qui Canonicorum Regularium Ecclesiæ Collegiatis sunt Az. 11. l. 3. c. 19. Miraeus de Collegiis Canonicor. c. 122, alii

Regulares, qui præsunt Monachorum conventibus. Horum aliqui sunt infolati: alii pastorale duntaxat pedum gestant. Alii iterum sunt exempti, alii non exempti. Exempti jurisdictionem Episcopi, & cuiuscunque Papa inferioris non agnoscunt, quamvis Episcopalia jura, de quibus 16. q. 1. c. pervenit à loci Episcopo petre teneantur. Nonexempti diceciano sublunt: quemadmodum alii Clerici. Item alii exempti sunt à jurisdictione Episcopi tantum ratione Monasterii, & personarum illius: alii etiam ratione populi, & territorii. Tholos. l. 15. Synt. c. 31. Laym. l. 5. tract. 9. c. 13.

§. I.

De Electione Abbatis.

I. IN Abbatie eligendo requiritur 1. ut professus sit. c. Abbatem in Monasterio. 18. q. 2. c. cum in Magistrum. de elect. c. Nullus Religiosus eo in c. Requiritur 2. ut sit

sit legitimè natus. c. Innotuit. de elect. Requiritur 3. ut sit gnarus disciplinæ monastice, & vita regularis c. Officu cui de elect. Requiritur 4. ut attigerit annum 25. c. cùm in cunctis. §. inferiora de elect. c. accedens Dist. 50. in majoribus anni 30. exiguntur. Barb. Summa Apost. Decis n. 15. Requiritur 5. ut sit Sacerdos. Gloss. c. tuam. 10. V. non ascendat. c. tuam in Domino. de ata. & qual. ordin. In casu necessitatis tamen eligi potest in minoribus constitutus, per dispensationem. Eadem necessitas facit, ut irregularis quoque eligi queat. V. Barb. Isidor. in Reg. Mon. c. 2. Suar. IV. l. 2. c. 3. n. 20. Deinde eligendus est, qui vita merito, & sapientia doctrinâ præpollet, quamvis in Congregatione fratrum ultimus foret. c. Abbatem 18. q. 2. Quod scientiam attinet, non requiritur tanta in Abbat, quanta in Episcopo: prudentia enim, & industria gubernandi cum charitate conjuncta sufficere potest. Innoc. & Decius in c. cùm in cunctis de poss. Prelat. Quòd si nemo talis reperiatur, nihil vetat, aliquem alterius Monasterii eligere. Clem. cum ratione de elect. Verum ita electus non potest consentire absque licentia Prælati sui c. si religiosus de elect. in 6. Licentiam verò dare potest Superior immediatus, puta Abbas, Præpositus, aut Prior Conventualis, nisi particularia statuta vetent, ut ferè apud Mendicantes sit. Quòd si monasterium, ex quo transeundum, Episcopo loci subiectum sit, illius quoque licentia postulanda est.

DIXI Superior immediatus, & quod intellige, ut non simul requiratur consensus Capituli, quemadmodum à Bonifacio VII. declaratum est in c. si Religiosus §. quia verò de elect. in 6. Si ita ele-

ctus, vel postulatus relicto monasterio suo gubernationem in alio auspicetur, jus suffragii, quod habuerat in monasterio relicto statim amittit. c. ult. de Relig. dom. Quæ causa est, ut à Prælato suo cogi non possit ad derelinquendum monasterium suum in ordine, qui Generalem non habet. Nam obedientiam vovit in hoc, & pro hoc monasterio: adeoque jure suo per professiouem acquisito privati invitus non potest. Quod si valde urgens causa exigit translationem, Episcopi, aut Summi Pontificis imploranda auctoritas erit Barbus in c. quām sit necessarium 18. quest. 2. Mosconius part. 1. cap. 9. Lessius c. 41. dub. 12 num. 9. Roderic. Tomo I. quest. 15. art. 2.

II. Electio Abbatis olim Jure Civili penes Episcopum fuit. Rodrig. II. q. 64. ar. 1. hodie verò secundum dispositionem Juris Canonici à Conventu eligi debet. c. ult. 16 q. 7. ubi dicitur ex Conc. Tolet. Congregatio debet sibi eligere Abbatem post Abbatis sui mortem, vel eo vivente, si ipse decesserit, vel peccaverit. Episcopus enim non debet Abbatem violenter restringere in loco suo. Item statuitur in c. Abbatem 3. & 4. Causa 18. q. 2. nec non alibi. Electum legitimè non potest Conventus pro libitu removere, deponere, vel exaucitorate, aliumve substituere c. nullam. 18. q. 2. quia nulla auctoritas remanebit Abbatii, si Monachorum potestati cœperit subjacere. Notat verò hic Barbosa (ad c. 3. & seq. Causa 18.) quamvis de jure communi verum sit, Abbatum tam Generalium, quām localium electionem spectare ad Religionem, seu Convētū, nihilominus hodie Abbes locales apud Monachorum, & Canonicorum Regularem,

larium, Congregations ferè omnes non amplius à Religiosis conventibus, sed per suffragia Generalium, vel Provincialium & suorum Definitorum eligi, ut patet ex usu, & specialibus Constitutionibus. Hæc ille de sibi notis regionibus, nos in Germania nostra contrarium fieri sci-mus. Objici potest, quod dicitur in c. Hoc tantum 18 q. 2. Sacerdotes seu Epilcos habere potestatem instituendi Abbates. Verum illud non probat, electionem convenire Episcopis, sed institutionem, id est, confirmationem tantum: nisi forte Monachi negligentes fuerint, vel aliquem minus dignum, & idoneum eligerent, à quo nimis non metuant disciplinæ exactiōem, sed perniciosem liceitiam consequantur. V. Dalnerum de Abb. c. 3. n. 4. Silv. V. Abbas n. 2. Armillan. 1. Roder. II. q. 54. art. 1.

III. Quamvis ad electionem Prælatorum conversi Laici non admittantur jure communī. c. ex eo. 32. §. in Ecclesiis. de elect. in 6. fieri tamen potest, vel longi temporis præscriptione, vel aliquo particulari statuto, ut vocem activam habeant. Nam Canones, qui resistere videntur commode explicantur de Laicis sacerularibus, & non religiosis. Ita fieri in Ordinibus militariis, ac hospitalibus, Capuccinorum quoque Conventibus usus, & historiæ loquuntur. Suar. IV. l. 2. c. 4. Laym. l. 4. tr. 2. c. 12. n. 3. Roder. II. q. 52. art. 5. Quin etiam patronus quamvis Laicus virtute privilegii alicujus, vel conventionis electioni interesse poterit. Dalnerum de Abb. cap. 3.

IV. Ut Canonici Regularis in Capitulo vocem habeant, minimum ordine subdiaconatus iniciati esse debent. Clem.

ut ii. 2. quod tamen non videtur extendum ad Monachos, tum quia odiosum, tum quia incommode, quandoquidem in quibusdam Religionibus non nisi post multos annos ad sanctos Ordines promoventur. Consulenda igitur uniuscujusque Ordinis statuta, & consuetudines. Roder. loc. cit.

V. Si unus tantum ex Conventu super sit, posse, si velit Abbas esse, eligendi vocem alicui alteri committere, eique postquam ab eo electus est, consenire, censem. Ioannes de Arnono cauēt. 35. atque ita observatum esse in Abbatie quodam S. Benedicti testatur. Melius forte consulitur tali, ut Monasterii bona tanquam administrator curanda suscipiat, numerum fratrum augeat, donec ad legitimam electionem sufficiat. Layman. l. 4. tr. 2. c. 12. n. 3. Paulus de Leaz. in Clem. l. de elect. Angel. in l. nulli. Quod cujusque Universitatis.

VI. A Conc. Tr. decretum est, sess. 25. c. 6. ut Abbates temporales, aliquæ Officiales, Generales, & Abbatissæ eligantur per Vota secreta, ita ut singulorum eligen-tium nomina nunquam publicentur. Nec in posterum licet Provinciales aut Abbates, Prioress aut alios quoscunque titulares ad effectum electionis facienda constituere, aut voces, & suffragia absentiū supplere. Ita Conc. Trid. quæ intelligenda sunt, quando electio fit per Scrutinium, non autem per compromissum, aut viam Spiritus Sancti. In his enim suffragia palam dari possunt. Cæterum Cardinalium Congregatio duo monet. Primum est, in electione Abbatissarum vota oretenus accipi posse à Superioribus cum duobus testibus. Alterum, quoad occultationem suffragiorum tam strictè ser-

Hh

vandum

§. I. DE ELECTIONE ABBATIS.

vandum esse secretum, ut si post electio-
nem factam in bullis Confirmationis seu
parentibus exprimerentur nomina eli-
gentium, nulla foret electio Suar. IV. l. 2.
c. 5 n. 11. Compend. priuile. Mendic. V. Elec^{tio}.
Quid si, inquis, unus alterius scio aut non
consentiente Capitulo suffragium suum
ostendat, eritne propriea invalida elec-
tio? R. cum Nau. l. 1. Consil. 9 de elect. in 6.
non fore ius validam electionem, nisi talis
ostensio & manifestatio sit causa electio-
nis. Tunc enim rescindi debet. Suar. l. cit.
n. 12. Similiiter iter invalidam fore elec^{tio}nem ex Declaratione Cardinalū docet.

VII. Qui ex aliquo Mendicantium Or-
dine ad non Mendicantem transiit, vo-
cem actiuam in electione Präl. t. non
habet Clem. l. initio. de Regul. & trans. Ut
professores, inquit, cujusvis Paupertatis
Ordinis eo libenter, in qua vocati sunt
vocatione persistere, transeuntesque ad
non Mendicantium ordinem, in eo con-
versari quietius studeant, statuimus, vo-
cem aut locum in Capitulo non habere,
etiam si hoc sibi ab aliis liberè cōcedatur.
NOTA causim, quæ in transitionem mul-
tos impellit, mentis instabilitatem, & in-
quietudinem esse. V. quæ diximus tit. 15. §.
8 n. 5. Dalnerus de Abbate c. 4. n. 4.

VIII. Si vel indignus scienter electus
fuerit, vel non canonice, facultate eli-
gendi pro ea vice privantur electores nō
ipso jure, sed per sententiam c. quia pro
pter 24. de elect. ubi simul præscribitur
tempus intra quod electio facienda sit,
nimisimum trium mensium. c ne pro defectu
41. § statuimus V. quæ diximus tit. 6. §. 2. Rod.
qq. Regul. To. 2. q. 52. c. 7. 10. Convenit sanè
potestatem amittere illum, qui abuten-
dam esse sibi falso persuaderet.

IX. Jus electionis amissum devolvitur
vel ad Papam in exemptis, vel in non ex-
emptis ad Episcopum c. cum singula 32. §.
fin. de elect. Excipe. Nisi per electum ite-
rit, quo minus electio intra trium men-
sium spatium perficiatur. Tunc enim ad
denudū eligendum idem jus conceditur c.
si electio 26. Similiter illi, ad quem jus eli-
gendi devolutum est, totidem menses
concedantur, ut provideat §. statuimus
Vallenfis l. 1. Paratitl. tt. 6 §. 3.

X. Quod tempus attinet, etiam noctu-
sieri electionem posse à Value o annota-
tum est in Disp. de Abbatे c. 6. ex Bapt. Vill.
& alii: quamvis id parum convenientis,
& decorum videatur, nisi forte immi-
nentia pericula, & infidæ timeantur.
Quo eventu faciendam electionem esse,
tribus accessis luminaribus, ut nulla re-
linquatur fallendi & suspicandi occasio
monet. Roderic Tom. II. quæst. 52. art. 15.
Navar. l. 1. Consil. 8.

XI. Si contingat electorum suffra-
gia majori ex parte alternativa, aut con-
ditionata esse, irrita electio censebitur;
& potestas eligendi devolvetur ad eos,
qui purè, & absque conditione elege-
runt. Omnino enim magna beneficia,
& Dignitates, cujusmodi est Prälato-
rum, & Abbatum, convenit puris & sim-
plicibus votis conferri, ad tollenda dissid-
ia, aliaque incomoda, quæ ex vacil-
lante electione consequi possunt abb.
Archid. Gemin. Vivianus. Alagona. Barb. in c.
in electionib. 2 de elect. in 6.

XII. Peracta electione installatio fit
(ita Canonistæ loquimur) per quam el-
ectus incipit habere jus in re: sigilla,
claves, & reliqui Abbatis characteres
mutantur, & innoyantur. Hanc initia-
tionem

tionem non ab alio, quām Conventu, vel cui ipse commiserit, faciendam, apud Cistercienses saltem, *Caramuel ex privilegio Gregor. IX. docet. Comm. in Regul. S. Benedict. num. 1508.*

§. II.

De Confirmatione, & benedictione Abbatis.

I. Confirmari, consecrari, seu benedicere Abbates à sacris Canonibus statutum est, ad similitudinem & proportionem consecrationis Episcoporum, ut quia his proximi sunt potestate, honorem illorum, & dignitatem quodante, nos participant. Igitur postquam electus est Abbas, intra tres menses, ex quo vacare Monasterium cœpit, petere ab Episcopo confirmationem, & benedictionem debet. c. 1. de supplen. negl. Præl. c. cum contingat de at. & qual. ord. c. 5. & 6. de elect. in 6 Barbos. summ. Apost. Decif. Coll. 1. In quibusdam locis, ut Cardinalis Tusclus affirmat, non solent benedici Abbates, omnia nihilominus, quæ Ordinis sui sunt, officia exercent, modò sacerdotio inaugurati sint. Si autem benedictione indigeat Abbas, eamque Episcopus tertio rogatus absque rationabili causâ negat, excusatus est, qui petivit, & fungi officio suo plenè, & absolutè potest. Idem possunt, qui electi sunt per inspirationem seu viam Spiritus Sancti, modò exemptione gaudeant, & multum distent. c. nihil est + 4. de elect. ubi limitatio addit, ut nihil alienent. Zerola part. 1. V. Abbas Canif. l. 1. tt. 13. Dalnerus de Abb. Piascarius in Praxis Episc. part. 1. cap. 2. pag.

62. Angelican. 4. & 5. Navarr. c. 27 n. 264.
Laym. l. 5. tract. 9. c. 13. Navarr. c. 27. n. 264.

II. Consecratio Episcopi, & Abbatis in tribus differunt. Nam primo Episcopi consecratio est Sacramentum imprimens characterem, benedictio Abbatis vero non est Sacramentum, sed deprecatoria manuum impositio. c. 1. Dift. 69. c. Manus 1. quest. 1. Hinc consecratio Abbatis aliquando ab Episcopo assistentibus duabus Abbatibus, aliquando ab Abate cum duorum aliorum assistentiâ fieri solet. Secundò, Episcopo ante consecrationem, licet confirmatus sit, nomen Episcopi absolute non tribuitur: Abbates modò confirmati sint, etiam ante benedictionem suo nomine appellantur. c. quanto de off. iud. Ord. Tertiò, Episcopi consecratio simpliciter necessaria, & quasi substantialis est, ita ut absque illa actus proprios exercere nequeat, sive primarii illi sint, ut majores Ordines conferre, sive secundarii, ut vasa sacra benedicere: at benedictio Abbatis quoad exercitium ordinis non ita substantialis est, quin absque ea committi possint illi actus aliqui Episcopales. V. g. benedicere paramenta, & ornamenta sacra, reconciliare Ecclesias & similia, de quibus in seq. V. qua diximus Tit. VI. §. 1. & 3. Panorm. in c. inter de sent. & re iudic. n. ult. Roderic. Tomo 1. q. 18. art. 2.

III. Quæ ad Jurisdictionem spectant, Abbas exercere potest, quamprimum confirmatus est, quemadmodum Episcopi quoque. c. transmissam. 15. de el. Quæ verò ad potestatem ordinis pertinent, non nisi percepta benedictione licent. Zerola part. 2. V. Abb. sufficere electionem putat. Quod si, ut alicubi usitatum, idem

Hh 2 sit